

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fama Postvma Praesvlvm Antverpiensivm

Hugo, Hermann

Antverpiae, 1611

Divis Eligio, Hvmberto VWillibrordo, Antverpiensivm Apostolis, Postumæ
Famæ æternum hoc ponimus Monimentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69073](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69073)

NORBERTVM; cui an plus pro instaurata at-
que asserta, quàm aliis pro inuecta Religio-
ne ab Antuerpiensibus debeatur, dubium
mediusfidius est iudicium. Sed vetat pro-
positi libri ratio, qui tractandum de Episco-
pis argumentum suscepit. Sanctis ergo
maximisque viris,

D I V I S
E L I G I O , H V M B E R T O
V V I L L I B R O R D O ,
A N T V E R P I E N S I V M A P O S T O L I S ,
P o s t u m æ F a m æ
æ t e r n u m h o c p o n i m u s M o n i m e n t u m .

ITe, ite, seni Martis Erynnides,
Ite ò nefandi nomina stemmatis,
Pudenda proles, ite rixæ,
Ite feri soboles parentis:
Non hîc profanis bella furoribus
Antuerpiana mœnia patriæ
Lixæ sive poscunt insolentes,
Non Scythici comites Tyranni:
Vestros labores atque manus probet
Insanientis Regia Sarmatæ.
Ite, ite fatales caternæ
Odrysiæ populate terras.
Pugnata læto bella sub aggere,
Pugnata sacris bella phalangibus

Anversa

Anversa cantat, & frementes
ELIGII per inane glandes,
Et praeliantis fulmina Numinis,
Natiua lingua fulmina virida,
Quæis mille pestes, mille circum
Barbarica cecidere turma.
Nec bellicosas inter imagines
Silet fauentis spicula Præsulis;
Et concitum HUMBERTVM per hostes,
Per medias celerem cohortes.
Hic incruentam Martis adoream
Laurumque sacra Pallados euehit:
Quem Barbara circum phalanges
Compositis venerantur armis,
Dum sanctioris militia vomit
Balista nimbos stridula ferreos;
Et pertinax testudo scandit
Per medias acies, per enses
Hostile vallum, captaque culmina
Latè pererrant vinifici rogi,
Circumque currentes per agros
Aduaticos sine morte mortes.
Mox, ut ruina pondera saxea
Rudeisque massas, & silicum strues
Chely coëgit blandienti
Insolitos agitare gressus
In alta vates Og ygius loca,
Cum saltitantes dulcisonam perre
Struxere muros ad camænam
Et placido sua membra vultu;
Sic indecoram ruris imaginem,
Et efferati progeniem laris,
Veram redegit ad quietem

Et nitida faciem iuuenta,
 Qui contumaces frangeret aequoris
 Saltus, & atri barbariem freti,
 Trucesque WILLIBRORDVS amnes
 Et Geticae rabiem cateruae.
 O quam profundis abdita noctibus
 Anuersa, quantis nubila sordibus,
 Nefas! iaceres, heu! iaceres
 Praesidio viduata tanto?
 At nunc (relabi quis Tiberim neget?)
 Anuersa claro fulgida vertice
 Gratoque nobilis trophæo
 Sacrificis renirescis armis.

Jacobus de Cater Antuerp.

Excitatus hoc cantu, ut fit, ad exempla
 sodalium, dicendi prouinciam sibi flagita-
 uit Theodorus Middelton. & hîc, velut
 inter Hesiodum & Homerum olim apud
 Melyci tumulum, pro laudandis magnis il-
 lis Fidei TRIUMVIRIS decertatum est.

HVc age Phœbe chelyn, non quâ funesta canuntur
 Prælia, & Ausonio stillantes sanguine Canne;
 Quæ Trebia clades, debellatosque cruento
 Marte duces, patria que ferox in viscera ferrum
 Plangit, & Emathis ciuilia prælia campis:
 Sed mitem, quâ gesta ducum & structa oppida ludit
 Mansuetis Cyrrhae modis: viridique reuinctus
 Fronde caput, solitaque incinctus daphnide frontem
 Laurigerâ mecum versus luctare sub umbra.
 Heroo dabimus pleëtro sacra prælia, quondam

Adua

*Aduaticis certata iugis, lætaſque iacentis
 Hæreſeos ſtrages, cùm debellata reſceſſit
 Barbaries, CHRISTIſque fidem, melioraque vidit
 Signa ſerenato ſurgens Antuerpia vultu.
 Prima ſed E L I G I O debetur gloria, primus
 E L I G I O debetur honos, qui inculta pererrans
 Littora, Flandriaco contermina littora Scaldi,
 Cùm ſteriles campos ſilueſcentemque videret
 Barbariem, circumque malis cingentibus ægra
 Marceret probitas, & rare ſparſa iaceret
 Hinc illinc virtus, ut cùm ſitientibus aruis
 Arida ſquallenti ſeges interlucet ariſtæ;
 Mox Fidei inſuetis commiſit ſemina terris,
 Qua largos parerent fructus, qua ſurgere poſſent
 Fecundo concepta ſolo: nec deſuit ipſa
 Terra ſibi, dominumve ſeges ſpe luſit inani:
 Extemplo imprægnata Fides, ſua germina latè
 Diffudit, floremque ſuo concepit ab ortu.
 At poſtquam ætherium fato iam raptus in axem
 Antiſtes, ſacris ſoli ſucceſſit habenis
 HUMBERTVS, qui lege rudes contraxit in vnum
 Corpus agros, docuitque ſeros miteſcere cultus.
 Ne rursus, non culta tamen, pereunte Colono
 Squalleret; vigilis ſucceſſit cura magiſtri
 WILBRORDIſque labor: ſtudio cui prima fouere
 Semina, & è terrâ virides educere plantas.
 Qualiter agricola, tenero cùm germine primas
 Herba oſtendit opes, nondumque enixa, futuros
 Promittit fetus, campo ſitiente, liquores
 Adſpergunt, terramque fouēt, alimenta que præbent,
 Ut largo matura die, ſatiataque vernis
 Roribus, effundat gravidò ſua munera campo.
 Tandem etiam, lapſaſque domos, & ſquallida longa
 Tecta*

Tecta situ, veteremque sui medicare senectam
 Antversa instituit, subitisque attollere muris
 Mœnia, ciuilesque casis inducere vultus.
 Innumera coiere manus: his scindere rupes
 Oppositas labor est: hi saxa rigentia ferro
 Horridaque inuicta diffringunt viscera terra.
 Non Aganippeæ stabant velocius arces
 Rhoeteusve labor, moesti quam vulnera pagi
 Rugosaque iterum videas inuenescere sedes.
 Nec satis hæc reparasse fuit. Noua mania circum
 Fundit, & inscripto profert pomeria sulco.
 Dum facies mutata locis, incultaque dumis
 Saxa, indignantesque hominum vestigia rupes
 Artifices domuere manus, genus omne ferarum
 Diffugit, & pulsa querunt sua lustra Napea.
 Ipse puniceis spumosi Scaldis ab antris
 Exsiliunt ultro, vallataque mœnia cernunt
 Et vastum mirantur opus, cultusque locorum,
 Templaque, & immensis loca circumfulta columnis.
 O felix veteres exuta Antuerpia mores,
 Barbaricosque oblita animos! quod nobilis omnes
 Vna super Belgæ celsum caput exseris vrbes,
 Quod calum solemque suum te Belgica clamat,
 ELIGIO HUMBERTOQUE cliens, magnoque patrono
 WILBRORDO penitus debes Antuerpia fibris.

FINITO certamine primi funeris,
 priusquam ad noui Præfulis gra-
 tulationes iretur, in altero iterum
 funere fuit lacrymandum. Post-
 quam enim anno M. D. LIX. PAVLVS IV.
 & anno M. D. LX. PIVS IV. Pontifices
 Maximi

Maximi, Cathedralis Ecclesiæ titulo, Collegiatam antea B. VIRGINIS, insigniuiſſent; primum Antuerpianæ Diœceſis Antiftitem, Hispaniarum Rex PHILIPPVS II. è Cancellario Equitû Auratorum PHILIPPVM NIGRIVM obtulit anno M. D. LXI. Pontifici confirmandum. Sed, quaſi detreſtaſſet ſacrû onus, antè extinctus eſt, quàm inauguratus. Placuit tamen tanti viri encomia primùm celebrare, quàm immaturam mortem deſlere. Igitur

PHILIPPO NIGRIO

ab Hungariæ Regina euocato
in Concilium Mechlinienſe
ita plauiſit Iacobus de Cater.

VT cùm magnarum dubiis molimina rerum
Inſedere animis, & ineluctabile pondus
Verſat, & ancipiti curarum voluitur aſtu
Iuppiter; extemplo ſummis de rebus agundis
Imperium qui ritè ferat, volat impiger Hermes
Conſenteſq; ad ſacra vocat penetralia Diuos,
Quos penes imperium ſuperûm, queis inſſa Tonantis
Scire datum, partemq; Ioui dempſiſſe laborum:
Sen placet aſtriferis Volcanum pellere terris,
Sine Lycaonia damnatum crimine culpa
Deucalioneâ mandum obtexiſſe procellâ;

Conne-